

Mødet den 2. Oktober 1913.

(For lukkede Døre).

1. (J. Nr. 375—1913). Indstilling fra Skoleudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Gas- og Vandmesterarbejdet ved Skolen i Samsøgade** til Gas- og Vandmester J. O. Jensen for 1850 Kr.

N. J o h. L a u r s e n forelagde Indstillingen med Bemærkning om, at det var det laveste Bud, der var indstillet, men at den bydende paastod, at han ved Udregningen af Tilbudet havde begaaet en Regnefejl og derfor bad sig fritaget for Entreprisen. Stadsingeniøren havde anmodet Jensen om at paavise, hvor i Udregningen Regnefejlen var blevet begaaet, men dette havde Jensen ikke villet gøre, og derfor mente Udvalget, at han burde vedstaa sit Tilbud.

Indstillingen vedtoges.

2. (J. Nr. 376—1913). Indstilling fra Skoleudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Malerarbejdet ved Skolen i Samsøgade saaledes:** Entreprise I: Malermester Riis, Mejlgade 82, for 2425 Kr. Entreprise II: Malermester V. Hansen, Falstersgade 2, for 1873 Kr. Entreprise III: Malermester A. Boysen, Bülowsgade 53, for 1895 Kr. Entreprise IV: Malermester Joh. Thomsen, Fr.

Alle 141, for 835 Kr. Entreprise V: Malermester E. Rostgaard, Vestergade, for 240 Kr.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 377—1913). Indstilling fra Skoleudvalget om efter afholdt Licitation at overdrage **Leveringen af Inventar til Skolen i Samsøgade** saaledes: Entreprise I: Snedkermester M. Andersen, St. Billes Torv 4, for 1566 Kr. Entrepriserne II & IV: Snedkermester Mads Petersen, Gøldenløvesgade, for 1545 Kr. & 2275 Kr. Entreprise III: Snedkermester S. Rasmussen Hviid, Hjortensgade, for 1569 Kr. Entreprise V: A/S Thorsen & Holmgaard, Munkegade, for 877 Kr. Entrepriserne VI & VII: Snedkermester Chr. Jensen, Munkegade, for 642 Kr. & 814 Kr.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 378—1913). Andragende fra pensioneret Lærerinde Joh. Iversen om **Pensionsforhøjelse**.

N. J o h. L a u r s e n meddelte, at Andragenden havde faaet sit Andragende om Afsked bevilget, og at hendes Pension var blevet fastsat til ca. 800 Kr. Andrageren hørte til de ueksaminerede Lærerinder, der havde været Timelærerinder i en lang Aarrække, inden de blev fast ansat. Da Pensionen var vel lille, ansøgte hun nu om at faa den forhøjet til 1000 Kr., hvilket var Halvdelen af den beregnede Embedsindtægt i de sidste fem Aar. Udvalget indstillede, at Andragendet blev anbefalet, idet det ikke troede, at der derved blev skabt noget ubehageligt Præcedens, fordi alle de ueksaminerede Lærerinder, der havde været Timelærerinder i længere Tid, inden de fik fast Ansættelse, om et Par Aar vilde have de 10 Aars Pensionsanciennitet, som berettigede til Halvdelen af den beregnede Embedsindtægt.

Indstillingen vedtoges.

5. (J. Nr. 370—1913). Andragende fra Assistent Wittusen om **Afsked med Pension** fra 1. April 1914.

Fra Udvalget for Fattigvæsen forelaa Indstilling om at bevilge Andragendet.

Indstillingen vedtoges.

6. (J. Nr. 8¹³—1913. Fra Bestyrelsen for Skattekontoret forelaa følgende Skrivelse angaaende **Direktør Chr. Rømers Skat**:

»Hoslagt fremsendes en fra Direktør Chr. Rømer modtagen Skrivelse af 19. Juli d. A., i hvilken Hr. Rømer begærer Indenrigsministeriets Afgørelse m. H. t. Fordelingen mellem Brabrand-Aarslev og Aarhus Kommune af den ham for Aaret 1913—14 paahvilende personlige Kommuneskat.

Jeg skal i denne Anledning tillade mig at oplyse, at der hidtil overfor Hr. Rømer er anvendt den almindelige Landliggerfordeling, hvorefter han under Landopholdet har betalt $\frac{2}{3}$ til Landkommunen og $\frac{1}{3}$ til Købstadkommunen af det ham paa hvert Sted for det paagældende Aar paalignede Skattebeløb.

Varigheden af hans Landophold har i de senere Aar udgjort: i 1908—09: $4\frac{2}{3}$ Mdr., 1909—10: 5 Mdr., 1910—11: 5 Mdr., 1911—12: $4\frac{1}{2}$ Mdr. og 1912—13: $5\frac{4}{15}$ Mdr.

Ifølge indhentede Oplysninger har den hos Hr. Rømer paa Villaen i Brabrand ansatte Tilsynshavende og dennes Hustru hidtil oppebaaret en fast Løn af 80 Kr. mdl. og fri Bolig.

Fremtidig lønnes de med 40 Kr. mdl. og fri Bolig og Kost, hvilket sidste vil sige Udbetaling af Kostpenge indenfor en vis Begrænsning.

Endvidere har Hr. Rømer erklæret, at saa-

vel Villaen i Aarhus som Villaen i Brabrand fremtidig ønskes anvendt saaledes, at han, naar som helst det passer ham, kan indtage et Maaltid i den Villa, som han ikke i Øjeblikket bebor.

Det er oplyst, at den Tilsynshavende i Brabrand under den nye Ordning vil have Pligt til at tilberede Mad til Hr. Rømer og Familie, naar disse — formentlig kun enkelte Gange i Vinterens Løb — opholder sig i Brabrand for at tilse Villaen. Under Sommeropholdet fører Hr. Rømer Tyende med sig fra Aarhus, og den Tilsynshavende har i denne Tid intet med Familien Rømers Husførelse at gøre.

Yderligere er der tilgaaet Kontoret Oplysning om, at Hr. Rømer hidtil under sine Sommerophold i Brabrand daglig sammen med sin Frue har indtaget Frokostmaaltid i sin Villa her i Byen, hvor der altsaa til Stadighed har opholdt sig Tjenestetyende. Sammenholder man denne Omstændighed med Hr. Rømers ovenfor omtalte Erklæring m. H. t. Villaernes Anvendelse, er der Grund til at antage, at han i Fremtiden agter at opretholde denne Ordning uforandret.

Forholdet er da dette, at Hr. Rømer med Familie vil have fast personligt Ophold i Aarhus i ca. 7 Mdr. og delvis personligt Ophold i ca. 5 Mdr. af Aaret. Han vil bevare sin kommunale Valgret i Aarhus, hvor han ligesom i Brabrand ejer Villa, og han er i Aarhus knyttet til en Forretning, som i Aar har givet ham en Indtægt paa ca 160000 Kr., og som normalt — regnet efter de senere Aars Skatteansættelser — vil give ham ca. 60000 Kr. i Indtægt, medens han i Brabrand, hvor han vil udøve sin politiske Valgret, kun vil have delvis personligt

Ophold i ca. 5 Mdr. af Aaret, og i Aarets øvrige 7 Mdr. kun lejlighedsvis vil opholde sig enkelte Dage.

Den eneste Forskel paa de hidtilværende og de fremtidige Forhold vil altsaa i Virkeligheden kun være, at der er sket en ganske uvæsentlig Forandring i den Tilsynshavendes Lønningsforhold, hvilket jeg ikke kan mene er tilstrækkelig Grund til at foretage nogen Ændring i det bestaaende Delingsforhold.

Jeg skal derfor, idet jeg anmoder det ærede Byraad om at indsende Sagen til Ministeriets Afgørelse, tillade mig at henstille til Raadet at fastholde Kravet om, at den hidtil anvendte Fordelingsmaade bliver opretholdt.«

Formanden forelagde Skrivelsen.

P. J e n s e n foreslog at lade Sagen gaa tilbage til Skattekontoret, for at det kunde blive undersøgt, om en Ordning som den med Direktør Hornemann ikke kunde opnaas. Hvis dette var muligt, vilde man blive fri for at gaa til Ministeriet og samtidig vise Rømr en Velvillie.

Formanden kunde ikke indse, at Forholdet var det samme som med Hornemann, idet denne opholdt sig hele Aaret i Hornslet. Han skulde dog ikke have noget imod at lade Sagen gaa tilbage til nærmere Undersøgelse.

Sagen udsattes.

7. (J. Nr. 123—1913). Fra Formanden forelaa følgende Udkast til **Skrivelse til Ministeriet for offentlige Arbejder angaaende Smed Meyers Erstatningskrav** for det ham ved Oversvømmelse af af hans Have paaførte Tab:

»I August Maaned 1912 modtog Byraadet fra pensioneret Smed ved Statsbanerne F. W. Meyer et Andragende om Erstatning for Skade, der ifølge Andragendet skulde være paaført ham ved Over-

sømmelse af en Kommunen tilhørende til Andrageren udlejet Havelod. Ved den i denne Anledning af Stadsingeniøren foretagne Undersøgelse oplystes det, at Oversømmelsen var forårsaget ved, at det Vand afløb, der fandtes paa det paagældende Terrain, var blevet stoppet ved de af Statsbanerne i Aarene 1908—09 paa Terrainet foretagne Opfyldningsarbejder. Det oplystes senere under den Brevveksling, som i den ommeldte Anledning fandt Sted mellem Banebestyrelsen for Statsbanernes 3. Kreds og Byraadet, at der i det paagældende Tidsrum ved Statsbanernes Foranstaltning i Nærheden af den ommeldte Havelod paa Kommunens Grund var anbragt en Afløbsledning, og at dette var sket, uden at der fra Statsbanernes Side var sket nogen Henvendelse til Byraadet eller Stadsingeniøren, ligesom der heller ikke da eller senere blev truffet nogen Overenskomst med Kommunen angaaende Afløbets Vedligeholdelse og Pasning. Byraadet kom overhovedet først ved det ommeldte Andragendes Fremkomst til Kundskab om, at Statsbanerne havde ladet den ommeldte Ledning anbringe og ført Afløb fra Banens Areal ind paa Kommunens Grund.

Under den nævnte Brevveksling — der vedlægges, og hvortil man i det hele tillader sig at henvise til Oplysning angaaende Sagens faktiske Forhold — er man kommen overens med Statsbanerne om, hvorledes Afløbet paa det omhandlede Terrain fremtidig burde ordnes. Men med Hensyn til den af Smed F. W. Meyer ansøgte Erstatning har Generaldirektionen for Statsbanerne, hvem Sagen har været forelagt, stillet sig bestemt afvisende, uagtet det fra Statsbanernes Side ikke er benægtet, at Afløbs-

ledningen og Afløbet fra Baneterrainet til Kommunens Grund i sin Tid var udført uden forudgaaet Henvendelse til Kommithen. Saavidt skønnes, gøres det af Statsbanerne overfor Erstatningskravet kun gældende, at den Haveforening, hvorunder den paagældende Havelod hører, i sin Tid henvendte sig til Byraadet angaaende de mangelfulde Afløbsforhold, og at Kommunen derfor maa være ansvarlig for den ved Oversvømmelsen forvoldte Skade. Men selv om saadan Henvendelse til Byraadet i sin Tid er sket — hvilket ikke kan ses af Byraadskontorets eller Stadsingeniørens Journaler — saa kan deraf i hvert Fald ikke følge, at den Erstatningspligt, som maatte paahvile Statsbanerne — paa Grund af deres paa egen Haand paa Kommunens Grund iværksatte Anlæg — skulde overføres paa Kommunen.

Efterat Statsbanerne som anført havde nægtet at imødekomme Hr. Meyers Erstatningskrav og henvist ham til at anlægge Erstatningssag mod Kommunen, har han paa ny henvendt sig til Byraadet, idet han, forinden han gør Skridt til at anlægge saadan Sag, har forespurgt, om der maatte være nogen Mulighed for en mindelig Ordning, da han selvfølgelig vil foretrække en saadan.

Naar Byraadet herefter mener at burde forelægge Ministeriet denne forholdsvis ubetydelige Sag, er Grunden dertil dels den, at man ikke mener at burde tvinge Andrageren til at gaa Reltens Vej, naar det maa indrømmes — hvad det vistnok maa — at han har lidt Skade; dels den, at man maa finde det ganske urimeligt at paaføre Domstolene og de to i Sagen interesserede Myndigheder, Statsbanerne og Kommunen, al

den Ulejlighed og Tidsspilde, der følger af en saadan Sag, hvorved bemærkes, at hvad enten Kommunen under den af Smed Meyer anlagte Sag bliver dømt eller ikke, vil der derefter følge et Søgmaal mod Statsbanerne, enten et Regresspørgsmaal fra Kommunen eller et nyt Søgmaal fra Smed Meyer. I Henhold til disse Betragtninger har da ogsaa Byraadet i Skrivelse af 15. April d. A. foreslaaet Statsbanerne at forsøge en mindelig Ordning af Sagen. Men fra Statsbanernes Side har man ladet dette Forslag ganske upaaagtet og uomtalt. Byraadet har da ment at maatte indanke Statsbanernes Afgørelse af Sagen for Ministeriet, idet man gentager det nævnte Forslag: at det først ved behørigt Skøn afgøres, om der er lidt Skade, og til hvilket Beløb denne maa anslaas. Af en saadan Skønsforretning vil det formentlig ogsaa fremgaa, hvem der bør bære Udgiften ved Skadens Erstatning. Men mulig vil Ministeriet, naar Sagen nu er forelagt det, ved sin eventuelle Resolution samtidig afgøre, hvorledes denne Udgift bør afholdes.

Da Statsbanerne ifølge Skrivelse til Byraadet af 19. Juli d. A. fra Banebestyreren for 3. Kreds gjorde det til en Betingelse for Ordningen af Afløbsforholdene paa det paagældende Terrain, at Byraadet opgav sit Krav om Godtgørelse hos Statsbanerne for den Erstatning, som det mente sig forpligtet til at yde Smed Meyer, og da Byraadet ikke kunde gaa ind derpaa, maa Raadet fremdeles tage Forbehold om, at Statsbanerne maa bære Ansvar for al den Skade, der er blevet eller maatte blive en Følge af de mangelfulde Afløbsforhold paa Stedet.

Den ommeldte Brevveksling bestaar af følgende Skrivelser, der vedlægges dels i Genpart dels in originali: Skrivelse fra Byraadet af 31. August 1912; Skrivelse fra Banebestyrelsen af 9. September 1912; Paategning fra Byraadet af 16. Oktober 1912 paa fornyet Andragende fra Smed Meyer; Skrivelse fra Banebestyrelsen af 24. Oktober 1912; Skrivelse fra Byraadet af 6. December 1912; Skrivelse fra Banebestyrelsen af 16. Januar 1913 med Paategninger; Skrivelse fra Byraadet af 15. April 1913; Skrivelse fra Banebestyreren af 10. Maj 1913 og dermed fulgte Kort; Skrivelse fra Byraadet af 27. Maj 1913; Skrivelse fra Banebestyreren af 23. Juni 1913 og dermed fulgte Kort; Skrivelse fra Byraadet af 10. Juli 1913; Skrivelse fra Banebestyreren af 19. Juli 1913; Skrivelse fra Byraadet af 21. s. M. Endelig vedlægges Skrivelse af 15. d. M. fra Smed Meyer og dermed fulgte Bilag. Samtlige Bilag bedes efter Afbenyttelsen tilbagesendte.«

Formanden forelagde Udkastet.

Jakob Jensen havde intet imod at gaa den af Formanden foreslaaede Vej, men fandt Erstatningskravet ganske urimeligt, da Haven aldrig havde været blot nogenlunde dyrket. Da man kunde vente Oversvømmelse hver Vinter det paa-gældende Sted, vilde Taleren henstille, at man ikke mere lejede den Lod ud.

Simonsen fandt Formandens Forslag godt, men mente, at man ved Forhandling med Meyer kunde komme overens med denne om at yde ham en Erstatning paa en saadan Maade, at intet blev foregrebet.

Formanden troede ikke, det gik an at give

Meyer en saadan Erstatning, som Hr. Simonsen tænkte paa.

J a k o b J e n s e n advarede imod Hr. Simonsens Henstilling.

M i k a e l J o h a n s e n fandt det urimeligt, at Statsbanerne ikke engang svarede. Han kunde tiltræde Formandens Forslag og haabede, at Ministeriet vilde give Statsbaneledelsen en ordentlig Røffel.

Udkastet tiltraadtes, Lejemaalet opsiges.

